

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

W WILNIE V. S. 16. GRUDNIA 1803. ROKU WE SRODĘ

z Wilna 15 Grudnia.

Baron Benigsen Generał od Kawalerii, Gubernator Woenny Litewski, zarządzający Cywilnością w obydwóch Guberniach Litewskich i Kawaler podaje do powszechny wiadomości, iż JEGO IMPERATORSKA MOŚC Najmilsiejszy nasz Monarcha najwyższym swoim pod dnem 28 Mca zeszłego Nowembra wydanym i własnoręcznie podpisanym Reskryptem rozkazać raczył, ażeby wywoz następującą Wiosną Zboża z Guberniów Litewskich za Granicę wszystkim bez Excepcyi zabronionym został; o czym Obywatele tychże Guberniów, ażeby uniknęli straty z zakupowania Zboża, wcześniej awizują się z tym ostrzeżeniem iż takowe zabronienie wywozu Zboża za Granicę do samego tylko Zytu się reguluje. — Dattum w Wilnie dnia 10. Decembra Roku 1803.

Doroczna pamiątka urodzenia dla szczęśliwości poddanych Najlaskawszego Monarchy d. 12 Grudnia ze szczególniejszą uroczystością w Imperialnym Uniwersytecie obchodzona była. Zrana wszystkie stany Akademickie znajdowały się na nabożeństwie i *Te Deum* w Kościele Akademickim; po południu zaś o godzinie czwartej zebrała się cała młodzież Akademicka do sali, gdzie Rektor Uniwersytetu w przytomności JW. Gubernatora Woennego Litewskiego, Marszałka Gubernskiego, Administratora Dyecyzji Wileńskiej i wielu znaczniejszych gości stanu Cywilnego i Duchownego zagaił przemową stosowną do uroczystości sessyą publiczną, i po przeczytaniu przez Sekretarza Aktu Uniwersytetu przyznania trzech nagród od Rady Uniwersytetu przeznaczonych na mocy punktu 31 najlaskawiej nadanych ustaw, oraz czwartej nagrody którą Professorowie oddziału nauk medycznych równą pierwszym ofiarowali, Rektor oddał publicznie nagrody dla Uczniów którym na Examinach w trzech oddziałach nauk zdaniem Professorów pierwszeństwo między celującami przyznane zostało, z dołączonym świadectwem chwalebnej ich i nagrodą uwiecznioną pilności i postępu w naukach. Uczniowie tak uwiecznieni są następnii: Mikołaj Mianowski Doktor Filozofii i Stanisław Kossowski z oddziału nauk medycznych; Antoni Czeretowicz z oddziału nauk Fizycznych i Matematycznych; Antoni Rozwadowski z oddziału nauk Moralnych i politycznych; Uczniowie zaś którzy do chwalebnych wysiłków na Examinie stawiali się: Józef Mirski któremu *accessit* przyznane, Józef Twardowski, Ignacy Ablamowicz, Wincenty Witakowski Kandydat do stanu nauczycielskiego; z rysunków i malarstwa Antoni Bielikiewicz, Gasper Borowski i Michał Józefowicz, którzy zaletę szlachetnej Emulacyi swojej otrzymali. Późem X. Filip Neryusz Golański Professor Pisma S. zabrał głos, i zaczawszy rzecz swoją od uroczystości dnia tego, wyraził dobrodzieystwa Monarsze dla dobra powszechnego oświecenia, wyśtawił ważność nagród, które są środkiem nieomylnym do obudzenia talentów, przemysłu i cnoty, zachęcał Młodzież do szlachetnych wysiłków w usposobieniu się na cnotliwych i pożytecznych odczynach obywatelów, czym najwidoczniej okazać potrafił, najlepszemu z Monarchów swoją wdzięczność, i na końcu mowy swojej przy wyliczaniu szczególnych wzorów cnoty i gorliwości w posłudze publicznej do nasładowania dla młodziei przypominając zasługi

i cnoty s. p. Biskupa Pilchowskiego Professora w tymże Uniwersytecie męża którego pamięć dla Uniwersytetu i młodziei szkolnej szanowna; czule wrażenie w sercach wszystkich zostawił.

z Wiednia 10. Grudnia.

X. Esterhazy otrzymał rangę G. L. i ważny urząd Kapitana Węgierskiej gwardyi szlacheckiej, na który wykonał przed Cesarzem zwykłą przysięgę — Zatargi z Elektorem Bawarskim nie sprawią skutków szkodliwych powszechny spokojności, rzecz ułożona będzie przyjaźnielkim sposobem; Austriackie regimenty rozkaz odebrały zostać na dawnych stanowiskach.

z Londynu 30. Listopada.

Donosi G. Grinfield, że po zajęciu Batawskich osad Essequibo i Demarary, Angielskie wojska podbiły trzecią Berbice w blizkości pierwszych łącząc, nie znalazłszy oporu żadnego. Żołęgi wszystkie w niewolę wzięte wyniosły ogółem: 63 Oficerów, 1496 żołnierzy; znaleźliśmy statek od 18 armat w porcie, i kilkanaście kupieckich. — Rząd handel wolny otworzył Anglikom do tych osad, których mieszkańcy w czasie przeszłej wojny pod berłem Jerzego 3. szczęśliwi i spokojni bogactwa dawniej nabyte pomnożyli niezmiernie najbardziej w Demarary. — Król nowym edyktem przedłużył jeszcze do 6 miesięcy zakaz wywożenia za granicę drzewa i innych potrzeb służących do budowni i uzbrojenia okrętów. — Poseł Amerykański Monro z przydanym pomocnikiem starać się ma o odmianę i poprawienie kilku warunków traktatu handlowego z W. Brytanią. Jednych zdaniem stany zjednoczone chcą korzystać z trudnego położenia w którym dziś jesteśmy, od Francuzów i Batawów zagrożeni, spodziewając się łatwiej otrzymać kupieckie nadania i swobody, dotąd naysilnie bronione; według drugich, niema sporu żadnego między narodami, Ameryka nie szuka prócz odnowienia dawnych traktatów.

Jest pogłoska iż H. Buonaparte z Amerykańskimi stanami uклада nowy traktat; byłby ten przeszkodą do umów z nami handlowych, zwłaszcza jeżeli Amerykanie domagać się będą utrzymania zasad obojętności morskiej, które dawniej w Paryżu przyznał Konsul. — Ztraciłszy przez burzę 2 fregaty od 32 armat z całym ludem; czekamy troskliwie raportów o klęsce poniesionej w statkach Kupieckich i wojennych; niewiadomo gdzie się znajdują teraz Admirale z flottami. O zapowiedzianem bombardowaniu portów nieprzyjaźielskich nie słychać. — W Parlamencie milczy Opozycja, dla tego zapewne ażeby nie narzekali Ministrowie, że ich zamiary do zbawienia kraju wywraca. — Ochotnicy i pospolite ruszenie ćwiczy się w manewrach; niektóre pierwszych dywizye rozwiązano za niekarność i swawolę. — W Irlandyi raz jeszcze swtrzymaano przelew krwi obywatelskiej; rząd miał odebrać ważne przestrogi od zpiśkowych, których nadzieja ocalenia życia u wodzi. Napelniają się jednak więzienia; w Kilmainham zamknięto 70 osob, w Preyot 300, w innem mieście zchwymano 22 razem, którzy na zchadzkach nocnych naradzali się jak zbawić swoją oyczyznę od Angielskiej przemocy; wchodzi do spisku wojskowi z kilku regimentów.

Trudno nie widzieć, że i tu prześladowanie, ucisk, widok ginących licznie ziemków, z oświadczeniem iż za kraj umierają i prawo, zatwardza umysły, i na wszystko czyni odważnemi.

Politycy ganili dawniej, że Ministrowie Hannoverańców zostawili własnemu siłom, a posilkowi nie dając dopuścili nieprzyjaciółom kraj opanować, w którym Konsul znajduje nadgródę i gotową zamianę wszystkich okrętów i osad przez Anglią zabranych. Ciż sami chwala dziś Ministrów, że do Portugallii wojska nie posłali na ratunek. Bo na cóżby się tam przydały 30 t. Anglików, gdy Portugallia jest bezsilną? chociażbyśmy więcej dali, zawzięty Konsul ogromniejsze wojska mógł wprowadzić do kraju. Na daleką wyprawę poświęcić trzeba regularnego żołnierza; nie mamy nad potrzebę ku własnej obronie. Buonaparte odciągnawszy nas daleko, łatwiej pomysłiby o strasznym lądowaniu; wydatek nie zastanawia Anglików, lecz w kraju nieurodzajnym jak wyżywić wielkie zastępy? jak wcześniej dać posiłek. Lepiej więc Portugalczykom dozwolnić aby się ułożyli z nieprzyjacielem; bezpieczniej teraz czekamy zapowiedzianego lądowania; dziś nie Konsul przedsięwziąć nie może z rozsądną nadzieją skutku pomysłu. Czekaj narod groźnej burzy, można twierdzić z utęsknieniem i niecierpliwością; dokonaliśmy przygotowania obronne, siły narodu powiększone być już nie mogą; życzyć tylko trzeba, żeby zapał i ochota były zawsze jednakie Narzekała powszechnie Anglii na opieszałość Konsula; prawda iż wiele kosztuje narodowi.

Pisma Paryskie zawierają wiele uwag nad mową Króla do Parlamentu. Wyspy, mówią, Tabago, Lucia, Miquelon Pierre zawsze były otwarte kto na morzu panował; nie zasłużyły na wielką pochwałę wojska i floty Angielskie za ich podbicie. W Lucyi było 150 ludzi, w Tobago 80, w Miquelon kapral i 9 żołnierzy Zamiechali w mowie Ministrowie o Hannoverze i pośrednictwie mocarstw obojętnych; lepiej byłoby nie wspominać Irlandyi, która dziś jest celem politywania Europy. Za cóż urągają narodowi nieszczęśliwemu, który od kilku wieków tylekroć widział u siebie ponowioną rzeź S. Bartłomieja. W Paryżu Gwiziuszowie Protestantów wyrzneli; tam ludzie ambitni purpurę Angielską pokryli mordnią Katolików. Księga dzisiejsza praw Irlandzkich okrutniejszą jest niż była u nas Marata i Jakobinów. Gdzież są ludzie obłąkani? ciemniacy co kraj smutkiem, żałobą, zniszczeniem okryli i śmiertelnym rusztowaniem; czyliż Irlandczykowie wołający o wolność sumienia, własność ziemską, i prawa obywatelskie. Przekładają Ministrowie los Irlandyi nad ucisk prowincyi orężem Francuzkim zajętych. Od lat 4 zakończyliśmy rewolucyę; niech pokażą u nas wieś jedną, gdzieby rząd sumienia dręczył, krew przelewał, wymyślał spiski na zgubę ludzi śmiało myślących, a śmiercią niewinnych uwalniał się od bojaźni. Panują Irlandczykom Anglii jak niegdy Carthago sąsiadom rozkazy dawała, rząd równie niesprawiedliwy, twardy i niemiłosierny, równie jak Carthagińczyków upaść powinien.

Słusznie ubolewają Ministrowie, że ich narod musi dźwigać nowe ciężary. Już kosztuje im wojna 500 milionów; niech jeszcze 5 i 6 lat potrwa; tracą Anglii 3 lub 4 t. mil. za Maltańską skałę, której utrzymanie kosztowało Kawalerom 200 mill. przez 3 blisko wieki. Mówią że bronić trzeba religii, konstytucyi, niepodległości Nie przystoyna to panom Indyi i morza. Szósty miesiąc ledwie upłynął, jak niezgoda im ukazała Francuzkie i Batawów porty napełnione zbrojnemi flotami; a już wołają że religia, niepodległość Angielska są zagrożone. Cóżby mówili po przegranych kilku bitwach? dotąd szczęście im sprzyja; zład w miastach trwoga, rozruch w kraju, w radach zamieszanie. Sam Monarcha stanąć ma na czele narodu. Urodzenie, władza najwyższa, purpura,

slabym zaiste są puklerzem w te chwile, gdy śmierć wszystkie szeregi przechodząc. z obu stron ofiary wybiera dla siebie; w dniu bitwy zaiste ludzie są równi. Kto nawykł wojskom rozkazywać, zna lepiej taktykę, ma krew zimną, ten zwycięzca będzie. Lecz honor Angielskiej Korony, religia, konstytucyą zaręczył traktat w Amiens. Któż go naruszył? Nie Ambassador Wiltworth zuchwale zamierzył Konsulowi 36 godzin do wybrania między pokojem i wojną? Czyliż Andreossy w Londynie nakazywał, ażeby Anglia w 36 godzinach religią i prawo zmieniła.

Co za związek Malta i Lampeduzy z religią i konstytucyą Anglików? Nie dozwolono człowiekowi przewidzieć, co w głębokiej mądrości Opatrzność zamierzyła na ukaranie wrołomców, którzy przez ambicyę bez słusznej przyczyny wojnę zapalili; możemy jednak bezpiecznie przepowiedzieć koniec teraźniejszej; Malta Anglia mieć nie będzie, aniż Lampeduzy, a podpisze traktat mniej zyskowny jak był w Amiens. — Grożą Ministrowie Francuzom, że ich czekają hańba, klęska i nieszczęście na lądach Angielskich. Jest tego są pewnemi, niech więc każą flottom swoim ustąpić, i na trzy dni wolne zostawić morze. Gdyby Monarcha Angielski tyle zwycięstw odniósł, jak Alexander, Annibal, Cezar, Fryderyk, i Buonaparte, jeszcze tak mówić nie należało. Los wojenny, wygranie bitwy częstokroć zawisł od najmniejszych przyczyn. Szczęście jest nie stałe i ślepe. Armia Francuzka dotąd nikczemną nie była; zacoż na lądzie Angielskim znaleźć na koniecznie klęskę, wstyd i nieszczęście. — Grozi zuchwale Konsul, mówią, Brytańni W! Gdzie i kiedy? Rzekł ażeby armie stanęły w Texel, Ostendzie S. Omer, Brest, Bayonne, i stoją obozem. Czyliż podczas wojny nie może zgromadzić żołnierza bez pogroźki? Zgadza się nieprzyjaciół iż lądowanie nie jest niepodobne, dajmy im będąc podrod jego krajów klęskę poniesiemy; coż na tem zyskają Anglii?

Chwała dla nas, mówią, żeśmy wielką trudność złamali! lepiej było trudności nie szukać. Zaszczyt że oddaliśmy niebezpieczeństwo blizkie; lepiej nie wystawiać się na nie. Ugruntuujemy niepodległość na wewnętrznych siłach i dostatkach narodu; miała grant nie poruszony w traktacie Amiens; o bogactwie, potęgę, i odwadze ludu Angielskiego nikt nie wątpił. Czyliż dla tego bić się trzeba że możemy? narzucać podatki żeśmy bogaci? lud cały wzruszać że jest liczny i śmiały? Niech sądzi Europa. Lecz jeżeli przez wzgląd na niestałość losu wojennego Francuzi wśród Anglików mogą znaleźć przegraną i nieszczęście; dajmy że przez równą niestałość szczęścia zaniosą klęskę i zniszczenie wśród nieprzyjaciół weterani RPtey, którzy z blizką śmierć widzieli nie raz, i wodzowie którym Europa nie odmówiła szacunku; niech zwyciężają przez mężstwo lub w manewrach nabytą doświadczeniem doskonałość. Jaki zysk dla Francyi? nie złamie trudności, bo żadnych nie zna; nie oddali niebezpieczeństwa, żadne im nie grozi; nie ugruntuje niepodległości okazywaniem sił i dostatków; niepodległość RPtey, potęga, dostatki i inne jak słońce. Oto wydarłbyśmy Anglikom berło morza mądrością przodków nabyte, dziś narodom uciążliwe; uwolniłaby się Irlandya nieszczęśliwa; jeszcze... Niebacznie zrobili Ministrowie odkrywając wielką tajemnicę, że kołos ich potęgi jedna tylko bitwa w kraju oyczystym przegrać na wywrócić może. Gdyby od losu jednej bitwy zawisł los jednego tylko Departamentu przez Francyą nabytego w ostatniej wojnie, Konsul podpisałby pokój, nie odrzuciłby Angielskich pretensyi, wstąpiłby Malte nawet; bo tak czynić trzeba Ministrom i rządcom, którzy los narodów piastują.

* Paryża 5. Grudnia.

Lucian Buonaparte ma podróż przedsięwziąć do Berlina. Mocarstwa obojętne Kon-

sula nakłaniają do odciągnięcia wojsk od brzegów Elby mil kilka, ażeby handel wolny został; nie wiemy co się stanie; G. Mortier kazano 3 pólbrigady 7 t. ludu wynoszące odejść do Belgii co ulgę przyniesie Hannoveranom na 600 t. tal.—Poseł Rossyjski Graf Markow pojedzie do Londynu. W Anvers zbudowano pierwszą fregatę Deux Nethes od 44 armat; kazano budować okręt od 74; z lasów Belgickich wiele pięknego drzewa tam poprowadzono, iakoteż w ośła do Ostendy, Boulogne, Dunquerque na flotylię. Minister wojenny tamże kazał robić lawety na 1500 dział 24 f. Ambassador Azzara 40 lat imieniem Króla Katolickiego posłując w Rzymie i Paryżu otrzymał dymisyę; następca Hervas wczora złożył Konsulowi listy wierzytelne. 7 t. żołnierza Włoskiego spiesznym marszem ciągnie do brzegów Oceanu; za dni 10 mają stanąć wszyscy na miejscu wyznaczonem.—W Boulogne postawiono telegraf korespondencki z tutejszym od dni kilku; do portu zewsząd zawiiają flotylię bez żadnej przeszkody od Anglików.—Rozkazał Konsul oszacować i nadgrodzić ze skarbu publicznego co ztracili w czasie bombardowania od nieprzyjaciół tej jesieni.

z Rycerskiej szkoły w Fontainebleau 30. młodzieńców dojrzałych wybrać kazano, którzy mają należeć do wyprawy. Część znaczna gwardyi Konsulowskiej małemi dywizyami ztąd do portów przeszła; inne następują. Sam Bonaparte często bywa nad brzegiem Sequany, zachęca do spiesznego budowy statków, żołnierza ćwiczyć każe w kierowaniu onych. Mówią że wkrótce ma wyjechać do Boulogne. W miastach Flandryjskich suchary dla armii i flotyli piec kazano. z Dunquerque jeszcze dywizya statków zbroynych wypłynęła. W Ambleteuse i Vimeren wiele tysięcy robotnika pracuje. Konsul zalecił te porty rozszerzyć, zgłębić, opatrzyć, ażeby w nich stać mogły bezpiecznie 3 lub 4 t. płaskich statków.—X. Borghese z małżonką Konsula siostrą w Turynie przez G. Menon wspaniale przywitani. Tamże korpus artylleryi przyjmował z paradą wojskową iednego kanoniera, który za celne strzelanie w La fere pierwszą nadgrode otrzymał.—Słychać że członki legionu honorowego na znak dystynkcji gwiazdę nosić będą, a G. Murat wnidzie do rady wielkiej.—Angielskie eskadry burzą oddalone, znów pod niektórymi portami pokazywać się zaczęły, uważając z daleka obroty nasze.

O tylekroć wspomnianym legione znajdujemy w pismach publicznych rozsądne uwagi.—Na wisko same wskazanie nadgrode Francuzowi najdroższą; w tych słowach: legion honorowy, zawiera się cel ustanowienia, i myśl prawodawcy; winnym wieku i kraju to być mogło próżnością; dziś w RPtey ściśle połączenie obywateli wybranych między najdoskońlejszymi, najmężniejszemi, najlepszemi, najużyteczniejszymi, jest rzeczą wielką i prawdziwem rządzący dobrodziejstwem dla narodu. Sama cnota nie jest dla pospolitych ludzi dostateczną nadgrodą dzieł chwalebnych. Poznający wartość swojego człowieka czuje że nabył prawo do szacunku i innych. *Quæsthem meritis samè superbiat.* To jest honor. Nie trzeba go wykrętnie oddzielać od cnoty publicznej. Powinien był prawodawca ująć sprężynę tak dzielną, czuwać nad skarbem świętym; który ażeby wzrastał i był niewyczerpanym, rząd musi rozdawać honory. Wskłania się przez to i wiecznie pamięć przykładów odwagi obywatelskiej, zasługi wojskowej. Zapewne nigdy dostatecznie nadgrodzone być nie mogą rycerskie dzieła. Przydały onym szacunek nieoceniony fatalne epoki rewolucyi naszej. Armie piastowały honor, chwałę i niepodległość Francyi, gdy ta wewnątrz niezgodą i tyranją wyniszczona, familie nawet obrońców swoich pożerała.

Lecz daremne byłyby zwycięstwa gdyby obywatelska odwaga tych nie zagrzała, którzy

koniec położyli domowym niesnaskom. Legion honorowy w iedney nadgrodzie połączył i porównał wszystkich, co na boiowisku lub urzędach cywilnych bronili iedney sprawy. Których dusze spólnym zawodem unosiły się do wolności i chwały. Legion wszystkie stany zwolniewa do ołtarza oyczyzny; tu poznają cel ustanowienia onego; że zaszczyt wielki udziela się zarówno każdemu; że tu człowiek nie należy do prawodawców, armii, administracyi, dyplomatyki, sądownictwa, zgromadzeń uczonych, lecz do RPtey; a w rozmaitych powołaniach upatrywać tylko powinien rozmaite drogi, które prowadzą do celu iednego, usługi publicznej. Mędrcy nie raz winiszowali narodom wyboru takich nadgrod, których samo pożądanie początkiem jest cnoty publicznej. Te jednak niskiego będą szacunku jeżeli zostaną rozdane przeciw opinii powszechnej. Łatwiej jest, mawiał ieden, tworzyć bohaterów laurowym wieńcem niż pieśniedzmi. Wdzięcznie na umysłach wrażenie czyni imię legionu; troskliwość Francuzów mających nadzieję być w nim umieszczonemi, ciekawość ludu chcącego znać wybranców; trzeba wyznać iż prawodawca trafił do zamierzonego celu; a dzielna sprężyna zgadza się z charakterem narodu.

Kończemy te uwagi myślą G. Dumas szczególną. Zaczny Rzymianin Marcellus, którego tarczą i mieczem nazwano RPtey, który w oblężeniu Syrakuzy oddał część naukom, usiłując zachować w życiu Archimeda, i śmierć jego opłakał; któremu lud godność Konsulowską pięć kroć piastować chętnie dozwolił, chociaż wystawić koscioł honorowi i cnotcie; cnotliwsza ręka tej świątyni budować nie mogła. Zapytane kapłaństwo gdy odpowiedź dało, iż ieden przybytek dwa bóstwa ogarnąć nie mógł; dwa Marcellus budować każe, tak przecie, ażeby przez świątynię cnoty do honorowej przewście wypadło. Francuzki Marcellus, który pośród klęsk wojennych naukom sprzyjał i kunsztom, który pod sztandarami zwycięstwa ożywił one w Egipcie, pierwszy kolebceżak Grecyi i Archimedes światło wzieli; tarcza i miecz Francyi Bonaparte stanowią legion honorowy zbudował podwójną świątynię honorowi i cnotcie.

z Hagi 6 Grudnia.

Wątpić trudno o blizkiej wyprawie, przypatrując się czynnościom rządu Batawów. Minister wojenny Pyman regimenta losem przeznaczony do lądowania kazał dopełnić żołnierzem z drugich wziętym; wszystkie są opatrzone do zimowej kampanii; stanowiący na gruncie nieprzyjacielskim odbierać zaczął żołd równy Francuzkiemu; oddalono z obozów kobiety i dzieci, przepisano co każdy z sobą zabierać może na okręta. Toż samo G. Victor uczynił w armii Francuzkiej. Z drugiej strony nie mniejsza gotowość w portach; do Texel i Flessingue płyną kanałami wnetrznemi zbrojne statki, ładowne iuż artylleryą, amunicyą, żywnością; Admirał Verhvel i rada morska dzieło przyspieszają. Zdaniem wszystkich wyprawa nastąpić musi przed nowym rokiem.—W Maladze żółta gorączka więcej 3 t. ludu porwała; zimne wiatry wstrzymują szerzenie się choroby. Mówiono że pokazała się też sama u nas na wyspie Ameland, zaniesiona przez okręt przybyły z Indyi zachodniej; w kilku dniach osob 80 umarłych liczono; dociekli lekarze, że to było skutkiem innej gorączki, która iuż nawet ustała.—Nie mamy dotąd opisanja klęski w Maderze zdarzonej, przez którą ta wyspa winnice, wiele domów, i 1500 ludu stracić miała; żeglarska powieść niesie że tam góra ognista wybuchnęła.—Dywizya flotylii uzbrojonej w Amsterdamie d. 2 wypłynęła do Flessingue.—Officyerowie Hiszpańscy za pomocą Francuzkich inżynierów, przełożyli dworowi. że roboty w Taragona zaczęte gdy będą dokończone, Król Katolicki mieć będzie port nowy, z naybezpieczniejszych ieden na morzu srodiemnym, w którym nie licząc mniejszych statków, 20 okrętów liniowych utrzymywać może.

Od Grnaic Włoskich 28 Listopada.

Angielską flotę blisko 20. okrętów liniowych, więcej fregat liczącą na morzu śródziemnym Lord Nelson na 2 dywizye podzielił; pierwszą sam Admirał trzyma blisko Francuzkich brzegów, chcąc potkać Toniońską eskadrę, ieliby pod żagle wynisć miała; z drugą Calder krąży około Neapolu i Sycylii postrzegając ażeby nieprzyjaciół z Apulii i Calabrii co nie przedsięwziął; sam jednak dotąd zachowuje się spokojnie przed stolicą Neapolem ciągle trzymając wojenny okręt.

Kantor Rekomen: mając wielu do usług potrzebnych ludzi gdy się przypatrzył, że nie którzy jak nayprzyzwoitsze zaświadczenia od Panów mieli te na Kant: okazawszy odebrali i pogubili, potem z wielką szkodą i żalem oświadcztwo że takowe widziane były prosili zapobiegając którejś zdróżności Kant: oświadcza, iż od Nowego Roku nowy urządzi Protokół, w który wszystkie Atestaty przychodzących ludzi na Kant: będą wciągane, a Extraktami na stemplowym papierze pod pieczęcią Kant: Rekomen: wydawane, z ubezpieczeniem lokacyi oryginałów w kancelaryi tegoż Kant: złożonych, Kant: ma nowo przybyłych Folwarków kilka do arędy; Kamienie, Dworów, i osobnych stancyi do najeżdż; iakoż też znacznych Polesyji i pomniejszych do sprzedaży. Tudzież Dworek na przedmieściu z stajnią wozownią i browarem, przy którym nayduie się 15. kop drzewa do budowli; takż ma Dworek z pięknym ogrodem i oknami na 3. skrzyni Inspektów. Prosi Kant: aby mu donieśli Obywatele o summach na procenta, na które potrzebni summ chcą szardować w ewikcyi nappewniejsze żądniemi długami nie onerowane Polesyje. Chcący wiedzieć i donieść ma się zgłaszać do Kant: Rekomen: w Klasztorze S. Kazimierza w Wilnie.

Wedle Naywyższych ustaw miesiąc terazniejszy December jest przeznaczony na zebranie procentnych pieniędzy od Kupców w Gildye zapisujących się i wniesienie onych przy sporządzić się powinnych wiadomościach do klasy MONARSZEY w skutek czego: Jasne Wielmożny Aktualny Stanu Konsyliarz Wileński Cywilny Gubernator, osobnym swym zaleceniem rozkazać raczył, aby pod niezawodną odpowiedzialnością przed upłynieniem teraz idącego miesiąca, takową wypełnić ustawę; w celu zatem wypełnienia oney, Wileńska Kupiecka Izba wybrawszy do tego osoby postanowiła przez Niniejszą awizacyą zawiadomić całą Powszechność o tén że odbierane będą Procentne pieniądze z Kupców, od obowiązuć się mających przez nich na Rok 1804. Kapitałów, z każdego rubla od Chrześcian po 1 i ćwierć, a od Żydów po 2 i ćwierć, kopieyki srebrem; w Domie Xcia Giedroycia Ex-Pod Komor: w Wilnie w dawnym rybnym kącie pod Nm 201 Sytuowanym, przez Wilhelma Reht-lda i Ludwika Kulęszę Dyrektorów, oraz dalsze członki Wileńskiej Kupieckiej Izby za kwitami w druku wydawać się powinni. każdego dnia od godziny 8 zrana do 12 popołudniu od półdnowców do 6tej aż do dnia 24 Ru i Msc: idących Izby się nikt niewiadomością wymawiać nie mógł, awizacya niniejsza do Gazet krajowych tym kącem umieszczają Xbra 9. dnia 1803 Roku na zadanie Izby K. W.

Sylwetkarz mieszkający w domie JP Gutta, ma honor rekomendować się P. Publ: Ryzyuje sylwetki nappodobniej i naggustowniej, nabywszy tę doskonałość długą wprawą; według wielorakiego gatunku roboty jest różna oney cena.

1. Sylwetka w buście czarna na dnie złotym lub kolorowym, do medalionu, pierscienia, tabakierzy czer: złt: 2.

2. W całej figurze w landszafcie lub na koniu czer: złt: 5.

3. 2 Figury na szkle razem w landszafcie lub w inny sposób czer: złt: 7.

4. 3 Figury na szkle iedném czer: złt: 9.

5. 4 Figury i więcej na iedném czer: złt: 12

6. Sylwetki kunsztowniejszego wynalazku na dnie czarném, figura złota, z zupełnym wyobrażeniem podobieństwa fizyognomii w kształcie portretu, w gatunkach różniących się wraz doskonałym wypracowaniem od ceny czer: złt: 5 do 25.

7. Tegoż gatunku w całej figurze na szkle Angielskim szlifowanym z nappiękniejszą dekoracją czer: złt: 30.

8. Figur 2 na szkle iedném z dalszemi ozdobami czer: złt: 50.

9. Figur 3 lub więcej według upodobania na szkle iedném, z iaką kto zechce dekoracją, na cenę rozłożono aż do czer: złt: 80.

Do wyżej wyrażonych sylwetek, cyfer, u tegoż nayduie się oprawa wróżnych fasonach.

Sąd Graniczny Taxatorsko Exdywizorski w Dobrach JW. Jana Nikodema Łopacińskiego Sł: Macisławskiego i Łozdzieskiego Orderów Poll: kawaliera w Szarkowszczyźnie w Powiecie Dzisieńskim Gubernii Młńskiej położonym agituujący się, uwiadamia wszystkich kredytorów iego JW. Sł: Msc: ażeby na dzień 5 Januari Ru 1804 do tychże dobr Szarkowszczyzna z Dowodami swoich należności, i dla zaprzysiężenia onych przybywali ato pod utratą takowych należności, w Skutek Dekretu Remissynego Departamentu Drugiego Gubernii Młńskiej.

Jakub Kredensarz rodem z Pachowicz na rody mierney twarz i włosy blond mający za świadectwem JW Chorążego Tyzenhauza z rekomendacją tegoż dostawszy się w służbę do JW. Podkomorzego Prózyskiego przyiowski w dozor porcellanę. Srebro, bieliznę stołową szkło, i dalsze effekta ktemu właściwe, nieopowiednie kryłomo dnia 8 gbra odszedł z domu, niezdawszy powierzone sobie rzeczy, i nie doślużywszy za kontraktem rok. — Ktoby go posłognoł i dostawił do Pałacu Przędzieckich w Wilnie. Gdzie mieszka JW. Podkomorzyna Proszyńska odbierze przyzwoitą nagrodę i obwieszcza się wszystkim powołanym aby takowego zbiega iako bez świadectwa nikt do służby nie przyjmował.

JP Hurter nauczyciel języka Niemieckiego, mieszkający w Korpusie Kadetów, ma honor uwiadomić iż ktoby chciał oddać do niego na Edukacyą uczniów, lub też kto z młodzieży chciał brać lekcyę tego języka w iego lub t: a w swoim domu, tedy obowiązując się oną dawać za umówioną cenę, i prosi takowych zgłosić do niego.

Aktualny tajny Konsyliarz Graf Michał Rumiański ow chce sprzedać darowany iemu majątek w Gubernii Grodzieńskiej; za każdą duszę naznacza 125 rubli srebrow; kto chce nabyć, raczy uitać się dla umowy i targu do Grodzieńskiego Gubernatora cywilnego Tajnego Konsyliarza Ł. ũkiego.

Ponieważ w Ru terażniejszym 1803. gbr. 16. dnia w Sorawie JPP. Felixa i Elbiety z Czerwikich Ptaszyńskich Małżonków z Konsukoessorami zeszłego Xięcia Stefana Giedroycia Biskupa Zmnydz w Sądzie Ziemi Pttu Wileń, uznawszy adretycone wszystkich Pretensorów tegoż blisko rzeczonego Biskupa Giedroycia i celem uczynienia Satisfakcyi zeznający do oczwistej rozprawy komportcyą całego majątku do Kancelaryi Ziemińskiej Wileń. zapadł Dekret. — z Typobudek aby ciż Pretenserowie wezwienia w iakim Sądzie pozyskiwać swoich pretensywów mają i aby w dalszych Subseliach konwinkoye nie przewodzili przez niniejsze ogłoszenie każ tego po szczegółnie zastrzega się.

Pierwszy oddział Pisarzów Polskich, wypasy przez JW. JP Mostowskiego przeszłego Kancelana Raciańskiego, nayduie się w kilku nastu exemplarzach u WJX. Mickiewicza Profesora Fizyki w Uniwersytecie Wileńskim do rozdania niektórym z Prenumeratorów Litewskich, każdy zatem chcący odbrać exemplarz sobie należący, przysłać raczy Bilet prenumeraty, i przynim dukatow pięć na oddział drugi, a złt. 4. za transport, oprawę i inne wydatki z tej okazyi poniesione.